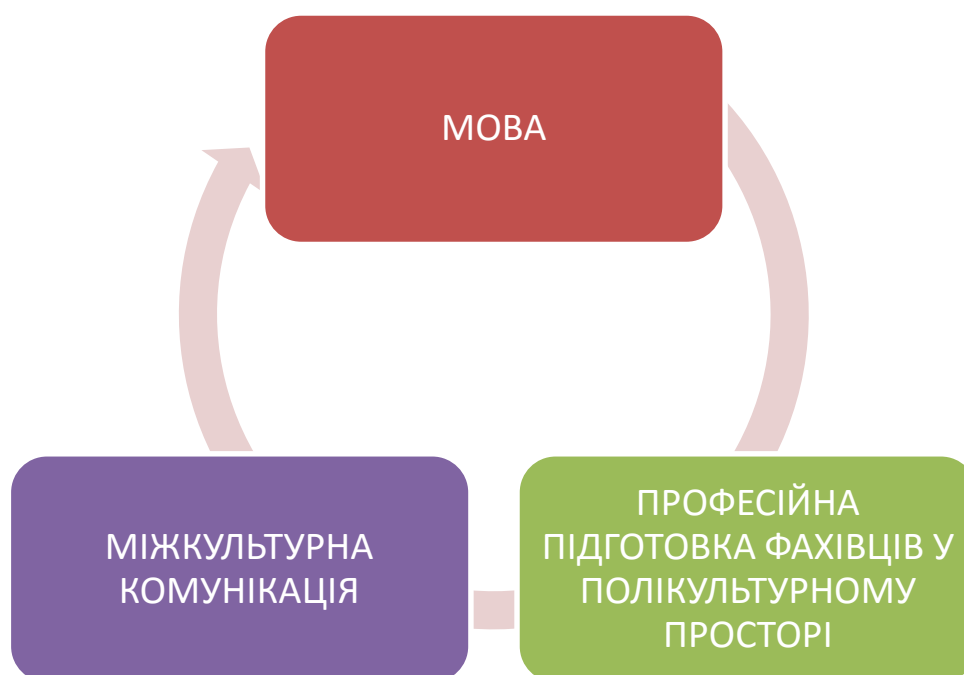

МАТЕРІАЛИ
II МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ І
ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У
ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ»

ОДЕСА – 2016

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Державний заклад

«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К.Д. Ушинського»

Кафедра перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики

Секція теоретичної та прикладної лінгвістики

Південного регіонального наукового центру НАН і МОН України

II МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ І ПРОФЕСІЙНОЇ
ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ
ПРОСТОРІ»**

16.05.2016 - 17.05.2016

Одеса – 2016

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова:

Т. І. Койчева доктор педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»

Заступник голови:

Т. М. Корольова доктор філологічних наук, професор,
завідувач кафедри перекладу і теоретичної та
прикладної лінгвістики
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Члени оргкомітету:

О. В. Попова кандидат педагогічних наук, доцент кафедри
перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики,
співдиректор Освітньо-культурного центру
«Інститут Конфуція» ДЗ «Південноукраїнський
національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського» з українського боку;

Дін Сінь кандидат психологічних наук, доцент гуманітарного
Інституту Харбінського інженерного університету,
співдиректор Освітньо-культурного центру «Інститут
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»
з китайського боку

Відповідальний секретар конференції:

Т. В. Стоянова відповідальний секретар Освітньо-культурного центру
«Інститут Конфуція» ДЗ «Південноукраїнський
національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»

СЕКЦІЯ II

КРОС-КУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ В СУЧАСНОМУ ГЕОПОЛІТИЧНОМУ ПРОСТОРИ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД

Тетяна Беценко

Сумський державний педагогічний університет ім. А. С. Макаренка

ЛІНГВІСТИЧНЕ КРАЄЗНАВСТВО В СИСТЕМІ ФІЛОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Сьогодні постала проблема глобального вивчення історико-культурної спадщини етносу. Значущість становлять дослідження, що ґрунтуються на регіональному матеріалі. У зв'язку з цим виникла докінецьна потреба у студіях лінгвокраєзнавчого характеру, що є інтегральними за своєю сутністю.

Актуальність дослідження вбачаємо у необхідності сформулювати основний поняттєвий апарат краєзнавчої та лінгвокраєзнавчої науки.

Мета розвідки – розглянути лінгвістичне краєзнавство як новий комплексний міжгалузевий напрям в парадигмі сучасної філологічної освіти. Для досягнення мети треба розв'язати такі **завдання**: з'ясувати поняття краєзнавства та лінгвістичного краєзнавства, схарактеризувати складники краєзнавчого блоку в парадигмі наукового пізнання, окреслити завдання, принципи та напрями лінгвокраєзнавчої науки як навчальної дисципліни.

Об'єктом дослідження є краєзнавча наука, **предметом** – лінгвістичне краєзнавство як галузь науково-дослідних студій та як навчальна дисципліна у системі загальнокраєзнавчих пошуків.

Краєзнавство – інтегративне науково-дослідне і популяризаторське вивчення природи, географії, історії, економіки, етнографії та ін. певної місцевості. Це галузь науки і навчальна дисципліна.

Об'єктом науки про рідний край слугує природа, населення та господарство, мистецтво, культура та історичне минуле окремого регіону.

Родоначальником цього напрямку наукових досліджень вважають М. В. Ломоносова. Термін краєзнавство введено в 1914 р. істориком В. Я. Улановим і географом І. Д. Маньковим. Тривалий час у педагогіці використовували терміни "батьківщинознавство", "вітчизнознавство".

У процесі власне дослідницької чи навчальної краєзнавчої діяльності здійснюється формування *краєзнавчого світогляду, краєзнавчої свідомості, краєзнавчого знання, краєзнавчого чуття, краєзнавчого смаку*. Набуття означених якостей та властивостей суттєве для осмислення особистості в поліетнічному, міжкультурному просторі.

Краєзнавчий світогляд – *система поглядів на життя, природу, суспільство, сформована на основі спостережень та життєвого досвіду, отриманого в рідномовному середовищі.*

Життєдіяльність індивіда, оточення, досвід, спілкування у мікросоціумі з самого народження впливають на формування уявлень, поглядів, переконань про довколишній світ.

Краєзнавча свідомість – *сприйняття, розуміння та оцінка довколишнього світу, що здійснюється на основі пізнання різногалузевого досвіду поколінь, осмислення фактів і подій, пов'язаних з минулим рідного краю, з життям та діяльністю персоналій.*

Здатність вдумливо осягати, сприймати довкілля формується у процесі пізнання, освоєння світу, реальної дійсності, що безпосередньо, з перших днів життя оточує індивіда. Таким чином, зовнішні фактори (власне континуум, довколишній світ, безпосереднє оточення) мають значний вплив на формування свідомості особистості.

Краєзнавчі знання – *обізнаність у різноаспектних питаннях минулого і сучасного рідного краю, наявність відомостей про історико-культурні факти, про життєдіяльність окремих осіб, про події, заходи; сукупність відомостей з галузей економіки, географії, історії, мови, культури, здобутих у процесі навчання, дослідження і т. ін. окремого регіону.*

Краєзнавчі знання потрібні особистості для того, щоб усвідомлено

ідентифікувати себе з мікропростором – "малою батьківщиною" як первинним середовищем етнобуття та макропростором – загальнонаціональним континуумом. Отримані знання про мікросвіт згодом, у процесі набуття особистістю теоретико-практичного досвіду, органічно поєднуються із знаннями про макросвіт, стануть їх суттєвим складником і слугуватимуть міцним підґрунтям для подальшого інтелектуального зростання.

Краєзнавче чуття – *здатність відчувати, розуміти значущість різногалузевих історико-культурних надбань певного регіону та переживати, палко відгукуватися на життєві події, захоплюватися минулим та сучасним рідного краю; глибоке відчуття необхідності дослідження історико-культурної спадщини «малої батьківщини».*

Краєзнавче чуття мислиться як підсвідомий потяг до джерел ріднокультурної скарбниці, як духовна потреба у їх пізнанні, пропагуванні.

Краєзнавчий смак – *розвинене почуття потягу до вивчення минулого та сучасного рідного краю, здатність до оцінки пам'яток духовної і матеріальної культури, що співвіднесені з певним регіоном.*

Мати краєзнавчий смак – означає добре розбиратися в питаннях історії, культури, мови та ін., пов'язаних з рідним краєм; розумітися на історико-культурних пам'ятках "малої батьківщини"; належно пошановувати матеріальні та духовні надбання краєзнавчої царин. Формування краєзнавчого смаку можливе за умови особистого зацікавлення різногалузеву краєзнавчою проблематикою. Краєзнавчі знання слугують виробленню краєзнавчого смаку.

Краєзнавство треба розуміти як форму ідеологічної і політичної свідомості. Краєзнавчі знання становлять фундамент освітньо-виховної, життєводіяльнісної програми-бази особистості.

Окрему галузь загального краєзнавства становить лінгвістичне краєзнавство. Разом з тим – це новий напрям мовознавчої науки.

Лінгвістичне краєзнавство – *інтегративна галузь мовознавчої науки, орієнтована на вивчення та систематизацію різнорівневих та різноаспектних фактів мови, характерних для окремого регіону, мовної*

інтересів до вивчення рідної мови; розвиток чуття мови;

3) принцип інтеграції різногалузевих знань: використання відомостей інших наук для пояснення лінгвістичних фактів.

Отже, краєзнавство – перспективна галузь наукових студій. Краєзнавчий блок досліджень – суттєвий і значущий. Означений напрям безпосередньо пов'язаний з народнокультурним, суто етнічним континуумом. Є докінецьна потреба у впровадженні в навчальний процес вищої школи спецкурсу "Лінгвістичне краєзнавство".

Лінгвокраєзнавча парадигма сьогодні - потреба і вимога часу.

Література

1. Беценко Т. П. Лінгвістичне краєзнавство в системі шкільної та вищої філологічної освіти / Беценко Т. П. // Вивчаємо українську мову та літературу. 2012. – №11. – С32–34.
2. Беценко Т. П. Лінгвістичне краєзнавство. Походження географічних назв Сумщини / Т. П. Беценко. – Суми, 2015. – 180 с.

Dubchak Diana

Onyshchuk Anzhela Serhiivna, senior teacher, PhD

Khmelnyskiy National University

SKYPE USAGE FOR TEACHING FOREIGN LANGUAGES

The **purpose** of the following article is to show the benefits of learning foreign languages using Skype technology; to appeal to use of innovative technologies in teaching and activation of students' self-dependent work.

The **task** of the article is to help teachers to understand all the benefits of Skype, to study foreign languages and develop student self-dependent work, to intensify the use of more sophisticated learning technologies in training future specialists.

The **object** of the article is Skype as free online service.

The **subject** of the article is all additional Skype features (screen sharing,